

Margriet: "Als je voor iemand als Bram Moszkowicz werkt, moet je de hele dag scherp blijven. Ik ben continu aan het organiseren in mijn hoofd. Hij is zo ontzettend drukbezet! Rechtbanken bellen bijvoorbeeld wanneer ze een zitting kunnen plannen waarin hij moet pleiten. Daarbij moet ik van alle zaken goed in de gaten houden wanneer bijvoorbeeld de uitspraken zijn, of wanneer het hoger beroep ingesteld moet worden. Verder moet ik soms voor Bram uitzoeken wat eerdere uitspraken in bepaalde zaken waren, of ben ik bezig met de interne organisatie van het kantoor. Naast secretaresse en persoonlijk assistente ben ik ook *chef de bureau*. Kortom; een drukke en veelzijdige baan met veel verantwoordelijkheden.

Ik kom uit Ruinen, een klein dorp in Drenthe. Ik werkte daar op een advocatenkantoor waar alleen letselschadezaken werden behandeld. Dat vond ik te saai, ik wilde meer spanning. Toen zag ik een vacature bij advocatenkantoor *Moszkowicz* in Amsterdam. Dat leek me boeiender, want dat is strafrecht: de *underdog* die tegen de Staat der Nederlanden vecht. Maar ja, ik woonde in Drenthe. Ik heb lang getwijfeld: zal ik wel of zal ik niet... Toch heb ik gesolliciteerd. Gewoon proberen, dat is toch wel mijn instelling. En wat denk je? Drie dagen later lag er een brief in de bus of ik op gesprek wilde komen. Ik had een afspraak met Bram Moszkowicz. Dé Bram Moszkowicz, die ik van televisie kende en die grote, geruchtmakende zaken doet. Ik ben een echte lachebek met altijd een makkelijke babbel, maar eenmaal tegenover hem zei ik niet zoveel. Toen hij vroeg of ik nog iets te vragen had, zei ik: 'Eigenlijk heb ik eerder een mededeling. Ik ben zó zenuwachtig omdat u tegenover me zit.' Die eerlijkheid heeft positief uitgekomen, want ik heb de baan gekregen."

"Ik werk nu drie jaar voor hem en ik heb het erg naar m'n zin. Het eerste jaar heb ik op en neer gereisd maar dat was niet vol te houden. Nu heb ik een leuk huis in Amsterdam. Dat is ideaal, want ik moet best vaak overwerken. Soms, als er pleitnota's afgemaakt

moeten worden bijvoorbeeld, zit ik om elf uur 's avonds nog op kantoor. Als Bram de volgende ochtend vroeg moet pleiten in de rechtbank of in het gerechtshof, dan bereiden we dat samen voor: Mr. Arnoud Comans, onze stafjurist, Bram en ik. In mijn werk ben ik erg perfectionistisch. Ik wil alles duidelijk geregeld hebben. Ik ken alle zaken die Bram bepleit, dat maakt dit werk interessant. Wel heb ik veel moeten leren over strafrecht, maar Bram heeft altijd heel duidelijk gemaakt dat het de moeite loont vragen te stellen. Ik zie hem als mijn leermeester. Door hem vragen te stellen, weet ik nu veel over het strafrecht en kan ik zelfstandig werken. Dat moet ook, want hij is veel weg. Naar een zitting of naar de gevangenis bijvoorbeeld, om een cliënt te bezoeken. Zelf ben ik nog nooit in de gevangenis geweest, die bevoegdheid heb ik niet, omdat ik niet in het bezit ben van een advocatenpas."

"Ik heb een goede band met Bram Moszkowicz. We drinken soms een borrel samen en hij geeft me veel verantwoordelijkheid. Ik ben een behoorlijk joviaal type, daar probeert hij me wel eens voor te waarschuwen. Maar ondanks mijn spontaniteit, praat ik nooit met derden over de inhoudelijke kant van zaken, dat is uitgesloten.

Ik geniet en maak niet te veel toekomstplannen. Dat komt, denk ik, doordat ik op mijn achttiende een hersenbloeding heb gehad. Daardoor ben ik een tijd aan één kant verlamd geweest en was ik alleen maar bezig met overleven en revalideren. Ik heb wel eens gedacht dat het nooit meer goed zou komen. Maar het is met name te danken aan mijn doorzettingsvermogen dat het wél weer goed gekomen is. Des te mooier vond ik het dat deze baan op mijn pad kwam. Precies wat ik wilde! Op secretaressedag worden mijn collega en ik altijd flink verwend. Vorig jaar werd ik zelfs gebeld door de radio en was ik live in de uitzending. Hij zegt niks, maar nog steeds heb ik het vermoeden dat Bram daarachter zat. Zeker omdat we ook op zijn kosten mochten gaan lunchen in een chique hotel."